

REDAKCE / 21. 10. 2016

Klasická kina v Praze významně doplňují distribuční síť

Klasická kina jsou v Praze nadále významnou součástí distribuční filmové sítě. Zatímco do multiplexů přišlo během prvních devíti měsíců roku 2,7 milionu diváků, klasické kinosály jich přivítaly přes půl milionu, tedy téměř šestinu. Na celkových tržbách měly zhruba osminový podíl, řekl tajemník Unie filmových distributorů Jaroslav Pecka.

Foto: Kino Lucerna

Nejnavštěvovanějším pražským kinem je Lucerna, kam ve sledovaném období přišlo 122.809 lidí. Následují Světozor, Oko, Aero, Atlas a Evald. Podle šéfa Lucerny Bedřicha Němce už nelze nazývat klasická kina jednosálovými, neboť Lucerna, Světozor či Atlas disponují dvěma sály. „U nás jsme otevřeli druhou projekci před dvěma lety. Byla to nutnost, od ledna do dubna hostíme ve velkém sále nejružnější festivaly,“ řekl Němec.

Některá z klasických kin jsou na takzvané Ose 9, tedy na trase této tramvaje. „Tramvaj číslo 9 jezdí stále stejnou trasou a přátelské vztahy a spolupráce s kiny Světozor, Evald a Mat pokračuje,“ uvedla Radka Urbancová z kina Aero. Aero oslaví 18 let novodobé existence. Do „dospělosti“ vstupuje s rostoucí návštěvností a průměrným počtem 60 diváků na představení, což dvakrát až třikrát přesahuje průměrnou návštěvu multikin.

„Letos jsme představili tvorbu Woodyho Allena, Alfreda Hitchcocka a chystáme snímky Stanleyho Kubricka,“ dodala Urbancová a připomněla i oblibu festivalu otrlého diváka.

V říjnu uplynulo 120 let od první pražské projekce „živoucích fotografií“, tedy filmu. Událost připomínají výstavami Národní technické muzeum na Letné a Muzeum hlavního města Prahy na Florenci. To vydalo i publikaci věnovanou biografům a jejich historii.

Po dlouhém čase rozkvětu pražských kin, kterých bývalo až sto, přišlo po listopadu 1989 jejich rušení a přestavování. Nebylo to kvůli unifikovaným multiplexům – jejich doba nastala až na přelomu tisíciletí. Řadu tradičních sálů noví majitelé přeměnili v noční kluby, herny, divadla, kancelářské nebo skladové prostory. Fotograf Martin Plitz v roce 1996 pořídil snímky mnoha z nich a zachytil tak ono výnosnější využití, případně jen obraz prostého zmaru. I proto je jako filmový fanoušek rád, že se klasická kina obnovují.

V poslední době se to týká vršovického kina Pilotů či břevnovského Dlabačova. Z popela pomalu vstává kdysi premiérové Kino 64 U hradeb. I tak je atmosféra potmělých sálů s vzajícími řadami dřevěných sedadel, do kterých pozdně přichozí směrovaly uvaděčky za svitu baterky, nenávratně pryč. Stejně tak desítky plakátů, vylepovaných týden co týden v pražských ulicích a informujících o programu kin. Zájemci si to mohou připomenout až do února 2017 na zmiňované výstavě v muzeu na Florenci.

Zdroj: ČTK